

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2534ก). คู่มือครูคณิตศาสตร์ชั้น ป. 1 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2534ข). คู่มือครูคณิตศาสตร์ชั้น ป. 5 พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). (ร่าง) กรอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2541. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). ศึกษาแห่งศตวรรษที่ 21: แนวคิดปฏิรูปการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: เอเชีย เพรส.
- เกียรติสุดา ศุภเวทย์เวหน. (2541). การหาคุณภาพเครื่องมือ ใน ตรุณ หาญตระกูล, (บรรณาธิการ), วิจัยการศึกษา (หน้า 156 – 165). เชียงใหม่: ภาควิชาประเมินผล การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- จินดา อยู่เป็นสุข. (2543). สอนคณิตศาสตร์แบบเพื่อนสอนเพื่อน. วารสารปฏิรูปการศึกษา, 2(20), 4.
- จิรภรณ์ ฐ์ทำนอง. (2537). ผลของการเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทศนา เขมมณี และเยาวพา เตชะคุปต์. (2522). วิชากลุ่มสัมพันธ์. ใน ทศนา เขมมณี, (บรรณาธิการ), กลุ่มสัมพันธ์: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติเล่ม 1 (หน้า 10–11). กรุงเทพฯ: บุรพาศิลป์การพิมพ์.
- บุญทัน อยู่ชม. (2529). พฤติกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2534). วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิชาย พรินต์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2534). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: สามเจริญพาณิชย์.

- เบญจมาศ ชูน้ำเที่ยง. (2541). ผลของการเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชาวไทยภูเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2542). การจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพนักเรียน. เอกสารโรเนียว. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปริญญช ชีววิทยานันท์. (2536). ผลของการใช้เกมการแข่งขันเป็นทีมที่มีต่อการเรียนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาพรรณ. (2538). การเรียนแบบร่วมมือ : การเรียนเป็นทีม. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ ข้าราชการครูในโครงการคุรุทายาท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (เอกสารอัดสำเนา).
- พรรณราย ทพยะประภา. (2529). การสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยกระบวนการกลุ่ม. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิกุล ปิ่นแก้ว. (2535). ทักษะเชิงปฏิบัติสัมพันธ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนรู้แบบสหการ ในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพ็ชรชาย โชคประเสริฐ. (2534). ผลของเกมการแข่งขันเป็นทีมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ความคงทนในการจำ และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มาลีวรรณ แก่นแก้ว. (2538). ผลการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธี เอส ที เอ ดี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุพิน พิพิธกุล. (2524). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- รุ่งรวี ชีระสรานนท์. (2540). ผลการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อการเรียนคณิตศาสตร์และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ละออง จันทร์เจริญ. (2540). พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.

- วรสุตา บุญยไวโรจน์. (2537). *เรื่องน่ารู้สำหรับครูคณิตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณิ ธรรมโชติ. (2537). *คณิตศาสตร์สำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- วันทนี บัญสุวรรณ. (2539). ผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคล. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วินิจ เกตุจำ และคมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2522). *กระบวนการกลุ่ม*. กรุงเทพฯ: พีระพัฒนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมายเรื่องง่ายที่บางครั้งก็พลาดได้.
วิจัยการศึกษา, 18(3), 8-11.
- วิเชียร สิงห์ชัย. (2542). การใช้วิธีเรียนแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคลในวิชาคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิรัตน์ ไวยกุล และวีณา วโรตมะวิชญ. (2529). การวิเคราะห์คำถามของครูเกี่ยวกับการสอน
คณิตศาสตร์แนวใหม่ในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีณา วโรตมะวิชญ. (2523). การสอนคณิตศาสตร์แนวใหม่ในชั้นประถมศึกษา. เชียงใหม่:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภศิริ รับคำอินทร์. (2543). *สอนคณิตศาสตร์แบบบูรณาการ เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม*.
วารสารปฏิรูปการศึกษา, 2(28), 14.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 8 กรมสามัญศึกษา. (2541). *เทคนิควิธีการสอนที่เน้นผู้เรียน
เป็นจุดศูนย์กลาง*. (เอกสารอัดสำเนา).
- หลุย จำปาเทศ. (2522). *วิชากลุ่มสัมพันธ์ ใน ทิศนา เขมมณี, (บรรณาธิการ), กลุ่มสัมพันธ์:
ทฤษฎีและแนวปฏิบัติเล่ม 1 (หน้า 50)*. กรุงเทพฯ: บุรพาณิชการพิมพ์.
- เอี่ยมพร ด้วงใจ. (2542). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบ เอส ที เอ ดี ในรายวิชาเศรษฐศาสตร์
เบื้องต้น เรื่องอุปสงค์และอุปทาน. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Slavin Robert, E. (1990). **Cooperative learning : theory, research and practice.**

Massachusetts: A Allyn and Bacon.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University